

РЕШЕНИЕ

№ 39908

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **9802** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл.186, ал. 4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на „БАДЕР 2015“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], чрез адв. В. И. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С4297-0162565 от 13.08.2025 г., издадена от Началника на отдел „Оперативни дейности“– С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“, вр. чл.187, ал.4, изр.3, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложена принудителна административна мярка- запечатване на търговски обект– бърза закуска, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „БАДЕР 2015“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 30 дни.

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорената заповед за налагане на принудителна административна мярка, като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в несъответствие с целта на закона и в противоречие с мотивите посочени в Решение Съда на ЕС по дело С-97/21 MV-98, а по този начин и в нарушение на принципите на съразмерност посочени чл. 6 от Административния процесуален кодекс. Релевират се съществени пропуски и неточна информация във фактическата обстановка, както и че изложените мотиви са бланкетни, необосновани, несъответстващи на изискванията на чл. 186, ал. 3 от ЗДДС за мотивиране на ЗПАМ по принцип. Моли съда акта да бъде отменен. Претендират се разноски, съгласно списък.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се представлява.

Ответникът- началник отдел „Оперативни дейности“-С., в Главна дирекция “Фискален контрол“

при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

19.05.2025 г. в 11:54 часа служители на ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП извършили проверка на търговски обект по смисъла на Параграф 1. т. 41 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ - бърза закуска, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „БАДЕР 2015“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

При проверката е установено, че при извършена контролна покупка в 11:39 ч. на 2 бр. дюнери и 2 бр. айрянни с обща стойност 16.00 лв., заплатена в брой от Ц. С. Р. – СИП, не е издаден фискален касов бон, нито ръчна касова бележка от кочан. Сумата е приета от Х. А. Б.- готвач. В търговският обект е монтирано фискално устройство модел „DATECS DP- 150“ с индивидуален номер DT953826 и номер на фискалната памет 02953826, регистрирано в НАП с потвърждение № 4734894/16.07.2024 г. В момента на покупката фискалното устройство е в изправност. Плащането е извършено преди легитимиране на органите по приходите.

След легитимация е отпечатан КЛЕН към момента на проверката, за дата 19.05.2025 г., от който е видно, че гореспоменатата продажба не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка за сумата от 16.00 лв.

За резултатите от проверката на основание чл.110. ал.4. вр. чл.50, ал.1 от ДОПК е съставен Протокол за извършена проверка № 0162565 от 19.05.2025 г.

При така установеното е прието от контролните органи, че търговецът „БАДЕР 2015“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на министъра на финансите, не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки с въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ), с което е допуснато нарушение на разпоредбите на същата наредба и чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

На 29.05.2025 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение сер. АН № F. от 29.05.2025 г., съставен от Ц. С. Р. на длъжност старши инспектор по приходите в Национална агенция за приходите при Централно управление, срещу „БАДЕР 2015“ ЕООД, за нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС. И на 31.07.2025 г. е издадено Наказателно постановление № 84894-F./31.07.2025 г. от Началника на отдел „Оперативни дейности“– С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на „БАДЕР 2015“ ЕООД, за нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 2 400 лева на основание чл.185, ал.4 ЗДДС.

На 19.06.2025 г. е съставен и АУАН № F. от Ц. С. Р. на длъжност старши инспектор по приходите в Национална агенция за приходите при Централно управление, срещу „БАДЕР 2015“ ЕООД, за нарушение на чл.26, ал.1, т.8 от Наредба №Н-18/13.12.2006 на МФ. Във връзка с образуваното с АУАН № F./19.06.2025 г. административнонаказателно производство, на 31.07.2025 г. е издадено Предупреждение № 841895-F./31.07.2025 г. от Началника на отдел „Оперативни дейности“– С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

На 19.06.2025 г. е съставен и АУАН № F. от Ц. С. Р. на длъжност старши инспектор по приходите в Национална агенция за приходите при Централно управление, срещу „БАДЕР 2015“ ЕООД, за

нарушение на чл.26, ал.1, т.8 от Наредба №Н-18/13.12.2006 на МФ. Във връзка с образуваното с АУАН № F./19.06.2025 г. административнонаказателно производство, на 31.07.2025 г. е издадено Предупреждение № 841895-F./31.07.2025 г. от Началника на отдел „Оперативни дейности“– С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

На 13.08.2025 г. е издадена оспорваната в настоящото производство Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С4297-0162565 от 13.08.2025 г., от Началника на отдел „Оперативни дейности“– С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на „БАДЕР 2015“ ЕООД, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“, вр. чл.187, ал.4, изр.3, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), е наложена принудителна административна мярка- запечатване на търговски обект– бърза закуска, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „БАДЕР 2015“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 30 дни. В същата е посочено, че срещу „БАДЕР 2015“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] има издадена предходна Заповед за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ № ФК-С3538-0201140/19.12.2024 г. за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. Санкцията е заплатена в предвидената с закона отстъпка на 15.01.2025 г. и е подадена молба за прекратяване изпълнението на ЗНПАМ, във връзка с която е издадено Постановление за прекратяване изпълнението на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ № ФК-С3634-0201140/23.01.2025 г. на основание чл. 187, ал. 4 от ЗДДС.

По делото са представени и приети като писмени доказателства, документите, съдържащи се в административната преписка и доказателствата ангажираните с жалбата.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Оспореният индивидуален административен акт подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, а жалбата срещу същия е депозирана в срока по чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Със заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, не се установяват допуснати в хода на административното производство съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен

дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка (чл. 25, ал. 3 от Наредбата). Лицето по чл. 3 от Наредба № Н-18/2006г. следва при извършване на плащането и едновременно с получаване на плащането да издаде фискален бон и да го предаде на клиента. Отрицателният факт на неиздаване на касова бележка се установява от протокола за извършена проверка в обекта, приет като писмено доказателство по делото, който не е оспорен от страните. По делото не се спори, че в търговския обект е инсталирано и регистрирано касово фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършената покупка и плащане в брой е било дължимо, но това не е сторено.

Съгласно чл. 186, ал. 1, б. "а" от ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Т.е. по действащото национално законодателство, при наличие на предпоставките на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи. Преценката, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на принудителната административна мярка.

В процесния казус, така определеният срок на ПАМ е в максимален размер от 30 дни. Срокът е мотивиран в заповедта с факта, че е налице повторност на извършеното нарушение по смисъла на § 1, т. 35 от ДР на ЗДДС, тъй като нарушението е извършено в 1-годишен срок от влизане в сила на наказателно постановление, с което дружеството е било наказано за същото по вид нарушение, а именно е Наказателно постановление № 802345-Е./16.12.2024 г. влязло в сила на 15.01.2025 г. Посочено е, че продължителността на срока тук, е определена с оглед начина и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършеното деяние и индиректно със степента на неговата обществена опасност, както и че от събраните данни по преписката може да се направи обосновано предположение, че една от целите пред търговеца „БАДЕР 2015“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е именно отклонение от данъчно облагане - което винаги води до негативни последици за фиска.

Настоящият съдебен състав намира, че въпреки, че нормата на чл. 186, ал. 1 ЗДДС предвижда, че ПАМ се прилага независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, нейната законосъобразност следва да се преценява и с оглед предвидените в чл. 22 ЗАНН законови цели. В този контекст, налагането на процесната ПАМ не би могло да преустанови евентуалното административно нарушение, нито да предотврати вредните последици от него, тъй като то вече е довършено към момента на констатирането му от приходните органи. Запечатването на обекта и забрана на достъп до него не изпълнява целите по чл. 22 ЗАНН за преустановяване и предотвратяване на административни нарушения и вредните последици от тях, а нещо повече - се превръща в санкция, каквито функции принудителните административни мерки не могат да изпълняват.

Прилагането на процесната ПАМ не би могло и да предотврати бъдещи административни нарушения и вредните последици от тях, а само да преустанови търговската дейност в обекта и генерирането на приходи от нея, респективно и постъпване на данъци за фиска. В случая, както вече беше посочено, налагането на ПАМ не съответства на предвидените в чл. 22 ЗАНН цели и на

регламентирания в чл. 6 АПК принцип за съразмерност, което прави оспорената заповед незаконосъобразна.

Според постоянната практика на СЕС административните санкции, налагани от националните данъчни органи в областта на ДДС, представляват прилагане на членове 2 и 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на ДДС и следователно на правото на Съюза по смисъла на член 51, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Затова те трябва да са съобразени с основното право, гарантирано в член 50 от Хартата, съгласно което никой не може да бъде подложен на наказателно преследване или наказван за престъпление, за което вече е бил оправдан или осъден на територията на Съюза с окончателно съдебно решение в съответствие със закона". Така принципът *ne bis in idem* забранява кумулирането както на процедури за търсене на отговорност, така и на санкции, които имат наказателноправен характер по смисъла на този член, за същото деяние и срещу същото лице (решение от 22 март 2022 г., *bpost*, С 117/20, т. 24 и др.).

В случая, от приетия по делото Акт за установяване на административно нарушение сер. АН № F. от 29.05.2025 г., съставен на „БАДЕР 2015“ ЕООД, въз основа на който е издадено наказателно постановление № 84894-F./31.07.2025 г. от Началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, е видно, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, като му е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2400 лева.

Спрямо „БАДЕР 2015“ ЕООД е приложена и ПАМ – "запечатване на търговски обект" и "забрана на достъп до него" за срок от 30 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС. Същевременно, както административното наказание, така и ПАМ се отнасят за едно и също деяние (бездействие), а именно – неиздаване на касова бележка от ФУ. Не се спори, че тези мерки, макар и издадени на базата на един и същи факт, са наложени в отделни и самостоятелни производства, съответно по ЗАНН (с оглед препращането по чл. 193, ал. 1 ЗДДС) и по АПК (предвид нормата на чл. 186, ал. 3 ЗДДС). Въпреки, че държавната принуда при издаването на наказателно постановление и налагането на ПАМ е насочена към различни цели, като принципно при ПАМ се прилага диспозицията на правната норма, а при административното наказание - санкцията на правната норма, като краен резултат се достига до кумулиране на двете мерки с наказателноправен характер.

В Решението по дело С-97/21, т. 63 Съдът на ЕС разяснява, че член 273 от Директивата за ДДС и член 50 от Хартата трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също изпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение.

В процесния казус, административният орган е допуснал автоматично кумулиране на две мерки с наказателноправен характер в тежест на търговското дружество. Следователно като краен резултат се е достигнало до кумулиране на двете мерки с наказателноправен характер, което е основание да се приеме, че оспорената заповед е незаконосъобразна. В този смисъл е практиката на ВАС /Решение по адм. д. № 10099/2025г., Осмо отд.; Решение по адм.д. №7555/2025 г., Първо отд., Решение по

адм. дело № 10029/2025 г., Първо отд. и др./ .

Предвид изложеното, оспореният акт следва да бъде отменен.

При този изход на спора, разноси се дължат на жалбоподателя на основание чл.143 ал.1 от АПК, които са своевременно заявени и се претендират в размер на 1050 лева, а именно 50 лева за държавна такса и 1000 лв. адвокатско възнаграждение, като намира довода на ответника за прекомерност за неоснователно.

Така мотивиран, Административен съд София град, III-то отделение, 73-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „БАДЕР 2015“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С4297-0162565 от 13.08.2025 г., издадена от Началника на отдел „Оперативни дейности“– С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“, вр. чл.187, ал.4, изр.3, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност, е наложена принудителна административна мярка- запечатване на търговски обект– бърза закуска, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „БАДЕР 2015“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 30 дни.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „БАДЕР 2015“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК] сумата от 1050 лв. разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: